

ny i danmark,dk

EU- og EØS-statsborgeres mulighed for ophold i Danmark

Udlændinge, som er EU- eller EØS-statsborgere, samt statsborgere fra Schweiz kan opholde sig i Danmark efter EU-reglerne om fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser.

Hvem er EU/EØS-statsborgere?

EU-statsborgere er statsborgere fra Belgien, Bulgarien, Cypern (kun det græsk-cypriotiske område), Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Nederlandene, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

EØS-statsborgere er statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge.

Statsborgere fra Schweiz bedømmes efter de samme regler som EU- og EØS-statsborgere. Alle regler, som nævnes nedenfor, gælder således også for schweiziske statsborgere.

Hvilke regler gælder?

EU- og EØS-statsborgere kan opholde sig i Danmark efter EU-reglerne om fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser.

Hvis en udlænding både er EU/EØS-statsborger og nordisk statsborger, anvendes reglerne for nordiske statsborgere som udgangspunkt. Der kan søges efter reglerne for EU/EØS-statsborgere, hvis disse stiller personen mere gunstigt, eller ansøgeren insisterer på at anvende et bestemt regelsæt. Vejledning herom kan fås hos [Statsforvaltningen](#).

Ophold i Danmark – hvor længe?

En EU/EØS-statsborger kan opholde sig frit i Danmark i op til 3 måneder. Hvis EU/EØS-statsborgeren søger efter arbejde under opholdet, må han eller hun være her i op til 6 måneder og herefter så længe, den arbejdssøgende kan dokumentere, at han eller hun fortsat søger arbejde og har reelle muligheder for at blive ansat.

Hvis EU/EØS-statsborgerens ophold forventes at vare ud over 3 måneder, skal han eller hun ansøge om et **registreringsbevis**. EU/EØS-statsborgere, som søger efter arbejde, skal dog ikke ansøge om et registreringsbevis. Et registreringsbevis er – i modsætning til en opholdstilladelse udstedt efter reglerne i udlændingeloven – alene et **bevis** på de rettigheder, som EU/EØS-statsborgeren **allerede har** efter EU-reglerne om fri bevægelighed.

Der gælder særlige bestemmelser efter EU-reglerne om tidsubegrænset ophold for EU-borgere og deres eventuelle familiemedlemmer i Danmark. I notatet "[Notat om tidsubegrænset ophold efter opholdsdirektivet](#)" gøres rede for bestemmelserne.

Hvis en EU/EØS-statsborger har et indrejseforbud til Danmark, skal han eller hun have visum for at kunne rejse ind i Danmark. En udlænding kan have et indrejseforbud, hvis han eller hun engang er blevet udvist af Danmark, fx på grund af ulovligt ophold eller kriminalitet.

Hvis du har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne og skal flytte til udlandet

Hvis du tager ophold i udlandet i en længere periode, kan din ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne **bortfalde**. Du kan dog søge [Statsforvaltningen](#) om dispensation for bortfald af retten til ophold i Danmark efter EU-reglerne. Du skal søge inden, du tager ophold i udlandet.

EU/EØS-statsborgeren skal kunne dokumentere nationalitet

En EU/EØS-statsborger skal kunne identificere sig og kunne bevise sit statsborgerskab, hvis de danske politimyndigheder beder om det ved en personkontrol. En EU/EØS-statsborger, som vil rejse til Danmark, skal derfor medbringe sit pas eller identitetskort.

Ophold i mere end 3 måneder

Når en EU/EØS-statsborger, der ikke samtidig er nordisk statsborger, vil opholde sig i Danmark i mere end 3 måneder, skal han eller hun søge om registreringsbevis hos Statsforvaltningen efter EU-reglerne. Ansøgningen skal indgives inden, der er gået 3 måneder fra indreisen. EU/EØS-statsborgere som søger efter arbejde, skal dog ikke ansøge om et registreringsbevis, så længe han eller hun er arbejdssøgende.

Hvornår gives der registreringsbevis?

En EU/EØS-statsborger kan få udstedt et registreringsbevis, hvis han eller hun:

- har lønnet arbejde,
- driver selvstændig erhvervsvirksomhed,
- leverer en tjenesteydelse i Danmark,
- er pensioneret arbejdstager, pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller pensioneret tjenesteyder, er udstationeret,
- er studerende ved en institution, der er godkendt eller finansieret af det offentlige, og kan forsørge sig selv under sit ophold i Danmark, eller
- er selvforsørgende, det vil sige, at pågældende råder over tilstrækkelige indtægter eller midler, så vedkommende ikke kan antages at ville falde det offentlige til byrde.

Hvornår betragtes en EU/EØS-statsborger som arbejdstager i EU-rettens forstand?

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en EU/EØS-statsborger kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand. Det er afgørende, om der er tale om udøvelse af faktisk og reel beskæftigelse. Ved vurderingen af, om der er tale om faktisk og reel beskæftigelse, lægges der vægt på, at den pågældende præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger. Beskæftigelse, der fremstår som et rent marginalt supplement, er udelukket fra anvendelsesområdet.

Det er derfor normalt en betingelse, at der har været tale om beskæftigelse i minimum 10-12 timer ugentligt. Betingelsen om, at der normalt skal foreligge 10-12 timers ugentlig beskæftigelse, er baseret på EU-domstolens restpraksis, jf. EU-domstolens dom i Kempf (sag C-139/85) og Megner og Scheffel (sag C-444/93).

I den førstnævnte sag var der tale om en beskæftigelse på 12 timer ugentligt, og i den sidstnævnte sag har EU-domstolen slået fast, at en lønnet beskæftigelse, hvorved arbejdstiden normalt ikke overstiger 18, 12 eller endog 10 timer ugentligt, ikke udelukker, at den person, der udøver den, anses for arbejdstager i EU-rettens forstand.

EU-domstolen har i dommen Genc (sag C-14/09) fastslået, at kriterier såsom ret til betalt ferie, løn under sygdom, arbejdsforholdets tidsmæssige udstrækning, samt om man er dækket af en overenskomst, skal indgå i den samlede konkrete vurdering af, om et arbejdsforhold, hvor det ugentlige timetal ikke overstiger 10-12 timer, er reelt og faktisk. I den konkrete sag var der tale om 5,5 timers ugentlig beskæftigelse.

EU-domstolen tog ikke stilling til, om en ugentlig arbejdstid på 5,5 timer, som den konkrete sag omhandlede, var tilstrækkelig til at være omfattet af arbejdstagerbegrebet, eller om der var tale om beskæftigelse af rent marginal karakter, da det blev overladt til medlemsstaten at foretage denne vurdering.

Der kan ikke ved vurderingen af, om en person kan anses som værende arbejdstager, fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal have varet.

EU-domstolen har i dommen Franca Ninni-Orasche (sag C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand. Sagen vedrørte uddannelsesstøtteområdet, og der blev på baggrund heraf udstedt en vejledning til kommunerne for, hvornår en person skal anses som arbejdstager. Vejledningen vedrør ansættelsesforhold, der på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. I vejledningen er fastsat en tidsgrænse på 10 uger i sådanne sager. Det understreges dog, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering.

Der skal således altid foretages en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag. EU-domstolens 10-ugers grænse i Ninni-Orasche-dommen kan alene anses for at være et eksempel på en sag, hvor et arbejde af 10 ugers varighed ansås for tilstrækkeligt.

En EU/EØS-statsborger, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand, ligesom en person, der har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid vil opfylde betingelserne, f.eks. fordi der ikke er tale om reelt arbejde.

Registrering af en EU/EØS-statsborger der både er studerende og arbejdstager

Hvis en unionsborger sideløbende med sin aktivitet som studerende udøver beskæftigelse i et omfang, der indebærer, at den pågældende opfylder betingelserne for at kunne anses som arbejdstager i EU-retlig forstand, kan vedkommende i stedet vælge at få udstedt registreringsbevis som arbejdstager. Tilsvarende vil en unionsborger, der inden studiet er påbegyndt, er registreret som arbejdstager, og som under studiet fortsat har reel og faktisk beskæftigelse, kunne vælge at bevare sit registreringsbevis som arbejdstager.

Bevarelse af status som arbejdstager ved ophør af erhvervsaktivitet

Det er i nogle tilfælde muligt for en EU/EØS-statsborger at bevare sin status som arbejdstager, selvom EU/EØS-statsborgeren ikke længere er erhvervsaktiv. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke, hvis den pågældende påbegynder en erhvervsuddannelse med forbindelse til den pågældendes tidligere erhvervsmæssige beskæftigelse eller hvis den pågældende er uforskyldt arbejdsløs og påbegynder en hvilken som helst erhvervsuddannelse.

I den forbindelse bemærkes særligt, at hvis en EU/EØS-statsborger sideløbende med sin aktivitet som studerende udøver beskæftigelse i et omfang, der medfører, at den pågældende har status som arbejdstager i EU-rettens forstand, og den pågældende derefter ophører med sin beskæftigelse, men fortsætter sit studie, vil den pågældende derefter alene have status som studerende, da den pågældende ikke har "påbegyndt" et studie efter at have udøvet beskæftigelse.

Nærmere vejledning om bevarelse af status som arbejdstager fås hos [Statsforvaltningen](#).

Læs også:

[Sådan søger man](#)
[Betingelserne for at opnå familiesammenføring efter EU-reglerne](#)

Senest opdateret: 05-01-2015
[Om indholdet på nyidanmark.dk](#)
Udgiver: Udlændingestyrelsen

[Udlændingestyrelsen](#) | [Styrelsen for International Rekruttering og Integration](#) | [Cookies](#) | [For samarbejdspartnere](#) | [Teknisk Support](#)